

2005. január 13., csütörtök

- a terrorizmus forrásai elleni fellépés szükségessége, például a fejlesztési támogatás koordinálása és a születőben lévő demokratikus folyamatok támogatása révén, összhangban az emberi jogok és a nemzetközi jog teljes mértékű tiszteletben tartásával; felhívja mindkét felet, hogy tevékenyen vegyenek részt az ENSZ, különösen annak Biztonsági Tanácsa – beleértve annak összetételét – reformjában, a nagyobb hatékonyság és felelősségre vonhatóság, valamint azon képességének javítása érdekében, hogy határozatait végre tudja hajtani;
 - a hatékony válaszadás szükségessége a millenniumi fejlesztési célkitűzések mindkét fél által osztott nézetei alapján az új, nemzeti határokon átívelő, világméretű kihívásokra – mindenekelőtt a szegénység csökkentése, a fertőző betegségek és a környezet rombolása – különösen a éghajlatvédelem és a közlekedésből származó kibocsátásokról folytatott párbeszéd elősegítése révén; e tekintetben úgy véli, hogy a szökőár-katasztrófa lehetőséget ad a közös, összehangolt segítségnyújtásra az érintett országok javára az ENSZ támogatásával, és ezt a cselekvést hosszú távú, a régió fenntartható fejlődését célzó újjáépítési és rehabilitációs programoknak kell követniük;
- c) a gazdasági partnerség megerősítésének előrelendítése a teljes mértékű transzatlanti gazdasági integráció támogatását szolgáló ötletekre való összpontosítás által, az átfogó transzatlanti repülési megállapodás érdekében teendő lépések által és a dinamikus és nyílt transzatlanti tőkepiac elősegítése érdekében a pénzügyi szabályozókról folytatott párbeszéd felgyorsítása által;
6. úgy véli, hogy a fent említett kezdeményezések ahhoz vezetnek, hogy 2005 decemberére a transzatlanti partnerek megállapodjanak a 1995-ös új transzatlanti menetrend naprakészé tételéről, valamint a 2007-től végrehajtandó „transzatlanti partnerségi megállapodással” való felváltásáról;
7. úgy véli, hogy a transzatlanti jogalkotók párbeszédét (Transatlantic Legislators Dialogue – TLD) teljes mértékben meg kell kezdeni, hogy haladéktalanul korai előrejelző rendszert kell létrehozni a két fél között, valamint hogy a jelenleg létező parlamentközi eszmecserét fokozatosan egy valódi „transzatlanti közgyűléssé” kell átalakítani;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, valamint az Amerikai Egyesült Államok elnökének és Kongresszusának.

P6_TA(2005)0008

A fejlődő országok adósságának könnyítése

Az Európai Parlament állásfoglalása a fejlődő országok adósságának könnyítéséről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Párizsi Klub, a 19 hitelező országot, közöttük 12 tagállamot magában foglaló csoport 2004. november 17–21-i ülésére,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, így a HIPC adósságkönnyítéséről szóló 2002. április 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint a szegény országok külső adósságáról szóló 2000. május 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célkitűzésekre, amelyekhez 2000-ben valamennyi ENSZ-tag csatlakozott,
- tekintettel a 2001 októberében Abujaban (Nigéria) elfogadott és azt követően az Afrikai Unió által annak társadalmi-gazdasági programja részeként elismert Új Partnerség Afrika Fejlesztéséért elnevezésű kezdeményezésre,
- tekintettel az iparosodott országok G8 csoportja által 2002. június 27-én Kananaskisban elfogadott cselekvési tervre, és a G8 elnöksége által 2003. június 3-án Evianban elfogadott következtetésekre,

⁽¹⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 167. o.

⁽²⁾ HL C 59., 2001.2.23., 239. o.

2005. január 13., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 2001/27 határozatára a strukturális alkalmazkodási stratégiáknak és a külföldi adósságnak az emberi jogok, különösen a gazdasági, szociális és kulturális jogok teljes gyakorlására gyakorolt hatásáról,
 - tekintettel a 24 millió ember által aláírt Jubilee 2000 petícióra, amely a fejlődő országok adósságának eltörlésére szólít fel,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a súlyosan eladósodott szegény országok (Heavily Indebted Poor Countries – HIPC) többsége Afrikában a Szaharától délre található,
- B. tekintettel Afrika 230 milliárd USD-re becsült adósságterhére, és mivel becslések szerint az alacsony jövedelmű afrikai országok évente 39 milliárd USD-t fizetnek ki adósságuk ellentételezéseként,
- C. mivel az adósság eltörlése forrásokat szabadítana fel más célokra, a felszabadult pénz a kormányok költségvetésének részét képezné, és ezáltal rendelkezésre állna a szegénység közvetlen enyhítése céljára,
- D. mivel az adósságkönnyítés a 8. millenniumi fejlesztési célkitűzés egyik célja, amely kifejezetten arra irányul, hogy átfogóan kezelje a fejlődő országok adósságproblémáit nemzeti és nemzetközi intézkedések révén az adósságok hosszú távon fenntarthatóvá tétele érdekében,
- E. mivel az adósságkönnyítés önmagában nem csodaszer, és önmagában nem teremt erőforrásokat, nem csökkenti a szegénységet, és nem mozdítja elő a fejlődést; mivel a fejlődő országok jövője elsődlegesen a felelősségteljes kormányzástól és a saját népükbe való beruházástól függ,
- F. mivel 1996-ban a Világbank, az IMF, a G7-országok és a Párizsi Klub kezdeményezte a HIPC adósságának könnyítését,
- G. mivel a 2002-es UNCTAD-jelentés szerint és a strukturális alkalmazkodási programok két évtizede után a szegénység tovább növekszik,
- H. mivel a Párizsi Klub 2004. november 21-én megállapodott Irak államadóssága 80%-ának elengedésében az ország újjáépítésének elősegítésére, és mivel az adósságot három szakaszban fogják csökkenteni – 30%-kal azonnal, újabb 30%-kal 2005-ben és 20%-kal 2008-ban,
- I. mivel a tragikus ázsiai szökőár számos felhívást eredményezett az érintett országok adósságának felfüggesztésére az újjáépítési és rehabilitációs folyamat elősegítése érdekében,
1. tudomásul veszi Irak adósságának 80%-os könnyítését; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy valamennyi hitelezőnek, különösen a nemzetközi intézményeknek és a nemzeti kormányoknak meg kell állapodnia a fejlődő világ adósságának fokozatos megszüntetésében, és ennek során kiemelt prioritást kell adni a legkevésbé fejlett országoknak (LDC);
 2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak vezető szerepet a többoldalú és kétoldalú fórumokon a fejlődő országok külső adósságának fokozatos megszüntetésében; kéri továbbá, hogy tevékenyen törekedjenek GDP-jük 0,7%-ának Tengerentúli Fejlesztési Segítségnyújtásként való átadására a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérése érdekében;
 3. üdvözli a szökőár által érintett országok adósságának felfüggesztésére irányuló felhívásokat; felszólít azonban egyéb szegény országok adósságának könnyítésére is, mivel a nemzetközi szolidaritásnak nem szabad tragikus eseményektől függenie;
 4. hangsúlyozza, hogy az adósság könnyítése során az LDC-knek elsőbbséget kell biztosítani, és az csak akkor hajtható végre, hogy az ilyen könnyítésekből származó pénz a kormányok közösségeik legszegényebbre fordítják;

2005. január 13., csütörtök

5. úgy véli, hogy az állami adósságok könnyítésének folyamatát fel kellene gyorsítani és el kellene mélyíteni azon országokban, amelyek kormánya tiszteletben tartja az emberi jogokat és a felelősségteljes kormányzás elveit, illetve prioritásként kezeli a szegénység felszámolását;
6. hangsúlyozza, hogy a korábbi kezdeményezések – közöttük a kibővített HIPC-kezdeményezés – még mindig elégtelenek a jelenlegi globalizált gazdasági környezetben, és hangsúlyozza, hogy az ilyen kezdeményezéseket a valamennyi adósság fokozatos megszüntetése felé vezető lépésnek kell tekinteni;
7. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a jelenlegi HIPC-kezdeményezést hozzáigazítsák azon jogosult országok igényeihez, amelyek nem jutottak döntésre a szélsőséges politikai instabilitás miatt, és hogy nagyobb mértékű rugalmasságot biztosítsanak más tekintetben is, mint például a „nyomon követési időszak” hossza, a „nyomon követés” és az ideiglenes szegénységcsökkentési stratégiai dokumentumok tartalma, vagy az adósságkönnyítésnek az ideiglenes időszakban történő elosztása tekintetében;
8. ezzel összefüggésben üdvözlöi a HIPC-kezdeményezés megszüntetési záradéka által előírt határidő elhalasztását 2006 végéig, ami lehetőséget biztosít néhány konfliktuson átesett jogosult országnak, hogy felépítse a kezdeményezésbe való belépéshez szükséges nyomon követés alapját; felhívást intéz további adósságkönnyítésre, amely a kibékítésre és az infrastruktúra rehabilitációra összpontosít ezen országokban a további konfliktusok valószínűségének csökkentése érdekében;
9. úgy véli, hogy a kormányok által adósságkönnyítés révén megszerzett többletforrásokat az adományozókkal és a civil társadalommal egyeztetett tervek révén szociális projektekre kell fordítani a szociális kiadások növelése érdekében olyan területeken, mint az alapfokú oktatás, az alapvető egészségügyi ellátás és a HIV/AIDS;
10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – a G8-csoporton, a Világbankon és az IMF-en belüli hatékony koordináció révén – biztosítsák, hogy a szegénység csökkentése, a felelősségteljes kormányzás és a gazdasági reformok mellett őszintén elkötelezett országok közül egyetlen se essen el a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésének lehetőségétől a finanszírozás hiánya miatt;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, AKCS-EU Tanácsnak, az Afrikai Uniónak, az Egyesült Nemzeteknek, a Nemzetközi Valutaalapnak és a Világbanknak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2005)0009

Az ukrajnai választások eredménye

Az Európai Parlament állásfoglalása az ukrajnai választások eredményéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel 2003. november 20-i „Tágabb európai szomszédság: keleti és déli szomszédainkkal fennálló kapcsolataink új kerete” című állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ukrajnai elnökválasztások előző fordulójáról szóló, 2004. október 28-án ⁽²⁾ és 2004. december 2-án ⁽³⁾ elfogadott állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Unió és tagállamai, valamint Ukrajna között 1998. március 1-jén életbe lépett partnerségi és együttműködési megállapodásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 1999. december 11-i helsinki ülésén elfogadott, Ukrajnával kapcsolatos 1999/877/KKBP európai tanácsi közös stratégiára ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EU–Ukrajna parlamenti együttműködési bizottság 2004. február 16–17-i ülésének zárónyilatkozatára és ajánlásaira,

⁽¹⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 506. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P5_TA(2004)0046.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P5_TA(2004)0074.

⁽⁴⁾ HL L 49., 1998.2.19., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 331., 1999.12.23., 1. o. Az Európai Tanács 2003. december 12-i 2003/897/KKBP közös stratégiája által módosított közös stratégia (HL L 333., 2003.12.20., 96. o.).